dam et fiat pedib9 et termiet. cu pcepto iudici
um aurium naturale orationis cursum facile eruiti
atque multi nomen sine causa protulerunt. gran
de aliqd hoc p yroniam dicit. grande aliquid. iam
putat se tragedias scribere. quod pulmo anie p
largus anhe. qui sermone non humili imo poetico spu
quem proferentes i recitatione pene rumpit ou uo
lum9 hoc quod scribim9 inflatus pnutiare. Ani
me aut. pre largus dixe, uento habundans
ut virgilius Quantum ignes animique ualent.
et ille regit dictis animos et flo Hor impellunt aie li
toza trance. scilicet hec pplo. qz talia scribit ut po
puli iudicio digna sint qui nunq recte iudicant.
neqz sapientius. pexusqz toga qz re. pexus pec
tinatus ul tonsus unde pexam i pectore barba.
barba e genus tonsure qua iuuenes tondentur
unde sic tonsi pexibarbi uocant cuius rei meminit
Virgilius Setiaqz impexis induunt horrida
barbis. toga re. qui noua ul ualde nitida ab usum
pnoua. non n. qdqd nouum recens. sed nalia i tuc
ta recetia st. Et nata tand cu sar. albus. Sede. le
ctica. et hodie ad hoc recitaturus ornatus et fe
stiuus incedebat. ut corporis habitu non dignitate
carminis se audientib9 comendaret. Albus. aut
festiua ueste idutus, aut cogitandi pallore co

License: public_domain – Cambridge, MA, Harvard University, Houghton Library, MS Lat 137, f. 22r – Noted liturgical fragments
(https://fragmentarium.ms/view/page/F-avmm/9235/68466)